

днешните историци предпочитат да премълчават тази дълга и сложна дискусия, като си дават вид, че „проблемът не е съществувал и не съществува“.

Основните проблеми на хронологите започват от датирането на първото затъмнение. Петавиус го датира на 3 август 431 г. пр.н.е., когато е имало едно затъмнение, което се ОКАЗВА ПРЪСТЕНОВИДНО. И ЗАТОВА

НИКЪДЕ НА ЗЕМЯТА НЕ Е БИЛО ПЪЛНО. Това се разбира чак след като Скалигеровата „астрономическа дата“ е включена в Скалигеровите хронологически таблици. И в канона на Гинцел, [1154], с. 176, това затъмнение е включено именно като пръстеновидно. Фактът за неговата пръстеновидност днес може да се провери и със съществуващи компютърни програми за разчети на затъмнения. Ние използвахме простата и удобна компютърна програма Turbo-Sky, създадена през 1995 г. от московския астроном А. Волинкин. Да, затъмнението от 3 август 431 г. пр.н.е. наистина е било пръстеновидно.

Но нали Тукидид ясно казва, че в момента на затъмнението са се виждали звездите? Както вече обяснихме, при частично затъмнение звездите не се виждат. Нещо повече, разбра се, че фазата на затъмнението от 431 г. пр.н.е. в Атина е била твърде малка. А Кеплер също греши, когато заявява в своята „Оптика“, че фазата на затъмнението била 12 бала, тоест, че затъмнението било пълно. Това изказване на Кеплер може да се обясни с несъвършенството на разчетните методи по негово време. Изчисляването на фазата на затъмнението е доста деликатна работа. Но не е изключено, че астрономът Кеплер, който много се е занимавал с хронология и прекрасно е разбирал, че звездите се виждат само при пълно

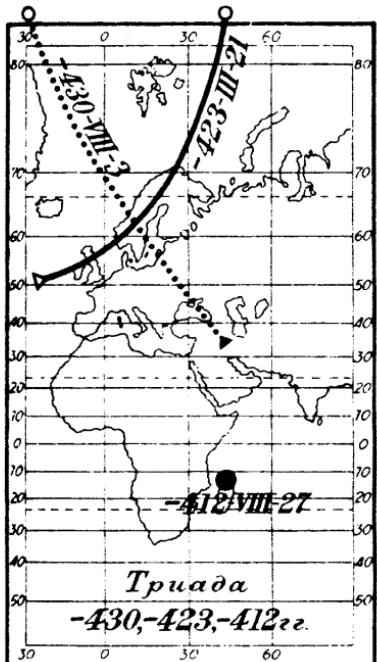

Рис. 2.6. Грешното астрономическо „решение“ на триадата затъмнения на Тукидид, предложено от Д. Петавиус. С пунктир е показано времето за преминаване на лунната сянка в първото пръстенообразно слънчево затъмнение от 431 г. пр.н.е. С непрекъсната линия – времето за преминаване на лунната сянка във второто слънчево затъмнение от 424 г. пр.н.е., а с пътна точка – земнитната точка на лунното затъмнение от 413 г. пр.н.е. От [544], т. 4, с. 505.